

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † challenge-קושיא ‡ question-שאלה ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא קמא-הכונס		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
במה דברים אמורים - במדליק בתוך שלו והלכה ודלקה בתוך של חבירו, אבל מדליק בתוך של חבירו - (דברי הכל) משלם כל מה שהיה בתוכו.	[ד"ה]											■
במשאל מקום לחבירו להגדיש גדיש והגדיש והטמין, שאין משלם אלא דמי גדיש בלבד להגדיש חטין והגדיש שעורין, שעורין והגדיש חטין, חטין וחפין בשעורין, שעורין וחפין בחטים, שאינו משלם אלא דמי שעורין בלבד.	ומודה ר' יהודה לחכמים:											◇
הנותן דינר זהב לאשה, ואמר לה הזהרי בו של כסף הוא, הזיקתו - משלמת דינר זהב, משום דאמר לה: מאי הוה ליך גביה דאזקתיה פשעה בו - משלמת של כסף, דאמרה ליה: נטירותא דכספא קבילי עלי, נטירותא דדהבא לא קבילי עלי.	רבא:											◇
אתון בדרבא מתניתו לה, אגן ממתניתא פשיטא לן:	רב מרדכי לרב אשי:											■
חטין וחפין בשעורין, שעורין וחפין בחטין - אינו משלם אלא דמי שעורין בלבד	[מתניתא]											◇
אלמא אמר ליה: נטירותא דשערי קבילי עלי, הכא נמי אמרה ליה: נטירותא דדהבא לא קבילי עלי.												◇
שמעית מילתא לר' יהודה, ולא ידענא מאי היא.	רב:											◇
ולא ידע אבא מאי שמיע ליה? לר' יהודה דמחייב על נזקי טמון באש, עשו תקנת נגזל באשו.	שמואל:											◇
עשו תקנת נגזל במסור או לא?	בעי אמימר:											◇
אליבא דמ"ד לא דיינינן דינא דגרמי לא תבעי לך, דמסירות נמי לא דיינינן, אלא כי תבעי לך - אליבא דמ"ד דיינינן דינא דגרמי, עשו תקנת נגזל במסור דמשתבע ושקיל, או לא?												^
תיקו.												◇
ההוא גברא דבטש בכספא דחבריה, שדייה בנהרא, אתא מריה ואמר הכי והכי הוה לי בגוה												◇
יחייב רב אשי וקא מעיין ביה, כי האי גוונא מאי?												^
לאו היינו מתניין	רבינא לרב אחא בריה דרבא, ואמרי לה רב אחא בריה דרבא לרב אשי:											◇
ומודים חכמים לר' יהודה, במדליק את הבירה שמשלם כל מה שבתוכו, שכן דרך בני אדם להניח בבתיים?	דתנן:											◇
אי דקא טעין וזוי הכא נמי, הכא דקא טעין מרגינא, מאי? מי מנחי אינשי מרגינא בכספא, או לא?	אמר ליה:											◇
תיקו.												■
טעין כסא דכספא בבירה, מאי?	רב יימר לרב אשי:											◇
חזינא, אי אינשי אמיד הוא דאית ליה כסא דכספא, אי נמי אינשי מהימנא הוא דמפקדי אינשי גביה - משתבע ושקיל, ואי לא - לאו כל כמיניה.	אמר ליה: [רב אשי]											◇
מה בין גולן לחמסן?	רב אדא בריה דרב אויא לרב אשי:											^
חמסן יהיב דמי, גולן לא יהיב דמי.	אמר ליה: [רב אשי]											◇
אי יהיב דמי, חמסן קרית ליה?	א"ל: [רב אדא בריה דרב אויא]											‡
תלוה וזבין וזבינה זביני	והאמר רב הונא:											◇
לא קשיא: הא דאמר רוצה אני, הא דלא אמר רוצה אני.												◇
גץ שיצא מתחת הפטיש והזיק - חייב.												■
גמל שהיה טעון פשתן ועבר ברשות הרבים, ונכנס פשתנו לתוך החנות ודלקו בנרו של חנוני והדליק את הבירה - בעל גמל חייב												■
הניח חנוני נרו מבחוץ - החנוני חייב	[ת"ק]											◇
בנר חנוכה - פטור.	רבי יהודה:											◇

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ■ ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה ■
מקרא-key:	

בבא קמא-הכונס		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ש"מ מדרכי יהודה: נר חנוכה מצוה להניחה בתוך עשרה, דאי סלקא דעתך למעלה מעשרה, אמאי אמר ר' יהודה: נר חנוכה - פטור? לימא ליה: הוה ליה לאנוחה למעלה מגמל ורוכבן אלא לאו ש"מ: מצוה להניחה בתוך עשרה.	רבינא משמיה דרבא:										■	◇	:סב
לא, לעולם אימא לך אפי' למעלה מעשרה, מאי אמרת? אבעי לך לאנוחה למעלה מגמל ורוכבו, כיון דבמצוה קא עסיק, כולי האי לא אטרחיה רבנן.	אמרי:										◊	◊	:סב
נר חנוכה שהניחה למעלה מעשרים אמה - פסולה, כסוכה וכמבוי.	אמר רב כהנא, דרש רב נתן בר מניומי משמיה דרבי תנחום:										■	◇	:סב
הדרן עלך הכונס.											◇	◇	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

בבא קמא-מרובה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ
מרובה מדת תשלומי כפל ממתת תשלומי ארבעה וחמשה, שמדת תשלומי כפל נהגת בין בדבר שיש בו רוח חיים ובין בדבר שאין בו רוח חיים, ומדת תשלומי ארבעה וחמשה אינה נהגת אלא בשור ושה בלבד, שנאמר: (שמות כ"א) כי יגנוב איש שור או שה וטבחו או מכרו וגו'.														■
אין הגנוב אחר הגנוב משלם תשלומי כפל, ולא הטובח ולא המוכר אחר הגנוב משלם תשלומי ארבעה וחמשה.														■
ואילו מדת תשלומי כפל נהגת בין בגנוב בין בטוען טענת גנוב, ומדת תשלומי ארבעה וחמשה אינה נהגת אלא בגנוב בלבד לא קתני														◇
מסייע ליה לרבי חייא בר אבא														■
הטוען טענת גנוב בפקדון - משלם תשלומי כפל, טבח ומכר - משלם תשלומי ארבעה וחמשה.	דא"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן:													◇
לימא מסייע ליה לרבי חייא בר אבא	איכא דאמרי:													‡
הטוען טענת גנוב בפקדון - משלם תשלומי כפל, טבח ומכר - משלם תשלומי ארבעה וחמשה.	דא"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן:													‡
מי קתני אין בין? מרובה קתני, תנא ושייר.														!
שמדת תשלומי כפל נהגת כו'.														■
מנה"מ?														^
(שמות כ"א) על כל דבר פשע - כלל, על שור על חמור על שה ועל שלמה - פרט, על כל אבידה - חזר וכלל, כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט, מה הפרט מפורש דבר המטלטל וגופו ממון, אף כל דבר המטלטל וגופו ממון, יצאו קרקעות שאינן מטלטלין, יצאו עבדים שהוקשו לקרקעות, יצאו שטרות - שאף על פי שמטלטלין אין גופן ממון, יצא הקדש - רעהו כתיב.	דת"ר:													! ■
אי מה הפרט מפורש דבר שנבלתו מטמא במגע ובמשא, אף כל דבר שנבלתו מטמא במגע ובמשא, אבל עופות לא														‡
ומי מצית אמרת הכי? והא שלמה כתיב														‡
אנן בבעלי חיים קאמרינן, אימא: בבעלי חיים דבר שנבלתו מטמא במגע ובמשא אין, דבר שאין נבלתו מטמא במגע ובמשא לא, דהא כל חד וחד כלל ופרט באפי נפשיה דרשינן ליה, אבל עופות לא	אמרי:													‡